

Girona-Sevilla: Un partit «especial» però també «dels més complicats»

Bernardo, defensa del Girona, recorda amb estima la seva etapa al Sevilla, on va arribar a debutar amb el primer equip el 2010

Girona-Sevilla: Un partit «especial» però també «dels més complicats»

Tenia només 21 anys i lluia una llarga cua Bernardo Espinosa [<http://www.diaridegirona.cat/tags/bernardo-espinosa.html>] quan un vespre de novembre del 2010 va debutar amb el primer equip del Sevilla. Era a la Copa, davant el Real Unión. A part de ser titular, va marcar un dels sis gols del seu equip. Veia complert el somni que perseguia des de feia anys; no només quan va anar cremant etapes

de formació a Las Chapas i al Vázquez Cultural de Marbella, o al Dos Hermanas San Andrés. També al Sevilla, on va aterrar el 2006 per reforçar-ne el juvenil de Divisió d'Honor, primer, i després el filial, amb un parell d'aparicions amb els grans de la mà de Gregorio Manzano. A part de formar-se al costat de joves com Javi Varas, Diego Perotti o Teemu Pukki, entre molts altres, Bernardo va viure la seva etapa final de creixement a terres andaluses, abans d'iniciar un periple que l'ha acabat portant, uns anys més tard, a Montilivi. Per això, ara que passat i present s'uniran demà, el colombià no pot fer altra cosa que rememorar vells temps. I ho fa amb un somriure, assegurant que aquesta jornada li espera un partit ben «especial».

«Guardo molt bons records d'aquella etapa, al club li tinc molta estima i li estic agraït per tot el que em va donar. Hi vaig viure un anys fonamentals en la formació de la meua carrera», rememorava ahir, a Riudarenes, quan se li preguntava al respecte. Recordava haver compartit vestidor amb Sergio Rico i Jesús Navas, ara encara al Nervión, elogiant també com treballa el Sevilla la seva base. «Ho fan molt bé, però l'exigència del primer equip és molt alta i això fa difícil que puguin arribar més jugadors a dalt. Crec que la seva filosofia és la correcta».

Ja tocant al present, Bernardo parlava d'un «partit de màxima exigència» el que encara demà el Girona. «Hem d'estar al nostre màxim nivell si volem guanyar. El Sevilla està demostrant una gran solvència. És un dels grans i serà complicat guanyar-lo. Esperem que vingui aquí amb la seva màxima ambició i que es pugui veure un bon partit», deia. També elogiava Luis Muriel, futbolista colombià del Sevilla a qui Bernardo coneix. «M'agrada molt. És un jugador diferent, un referent en atac que té una explosivitat que he vist a molt poca gent. És decisiu a dalt. Li desitjo molts èxits, això sí, a partir de la setmana vinent. Però ells ens poden fer mal de mil i una maneres, jugui o no Muriel».

Independentment del rival de torn, el de Cali assegurava que la intenció, seva i del vestidor, és mantenir «la bona dinàmica a casa» ja que Montilivi ha de jugar «un paper fonamental» durant aquesta temporada. «Tenim la il·lusió de recuperar les bones sensacions i seguir sumant punts com vam fer en les dues primeres jornades».

Reconeixia, això sí, que el calendari que espera als gironins com a locals fa pujada: «La Lliga és molt competitiva i en aquestes primeres jornades ens esperen uns quants partits molt difícils. Però hem demostrat que, quan rendim, podem plantar cara a qualsevol equip. Hem de seguir amb el llistó tan alt com el vam posar al principi. Tot i que l'altre dia (a San Mamés) no vam guanyar, s'ha de confiar en nosaltres».

Mentre parlava, Bernardo lluia un embenat en una cama, una protecció que el va acompanyar durant tota la sessió. Per si de cas, va tranquil·litzar a tothom. «Estic bé, és un cop que arrossego de l'altre dia. És una protecció per evitar cap complicació».

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/16/partit-especial-dels-mes-complicats/867755.html?utm_source=rss